

gerens forventninger bl.a. afpasses genstandens alder og hidtidige brug. Er der tale om køb af en fabriksny standardvare, må forbrugeren kunne forvente, at varen har en holdbarhed og kvalitet, som svarer til den generelle standard for sådanne varer.

Som andre momenter, der kan have betydning for forbrugeren rimelige forventninger, kan nævnes købsprisen og forhold ved sælgerens eller tidligere salgsleds markedsføring af varen.

Bestemmelsens henvisning til varens *emballage* tager sigte på forbrugeren rimelige forventninger til sælgers emballering med henblik på at beskytte varen mod beskadigelse. Bestemmelsen fastlægger således ikke en generel pligt for sælgere til at emballere salgsgenstanden, og i en lang række situationer vil forbrugeren næppe kunne have en rimelig forventning om, at varen er emballeret. Dette vil normalt forudsætte, at emballering er nødvendigt eller almindeligt ved varer af den pågældende type. Det forhold, at en eventuel emballage er beskadiget, udgør endvidere som udgangspunkt ikke en mangel i sig selv, såfremt varen som sådan er ubeskadiget. Det modsatte kan imidlertid være tilfældet, hvis sælgeren er bekendt med, at forbrugeren konkret har en interesse i, at emballagen er intakt – eksempelvis fordi salgsgenstanden skal anvendes som en gave.

Efter bestemmelsens nr. 2 skal varen være egnet til formål, som genstande af den pågældende type sædvanligvis anvendes til.

Bestemmelsen vedrører varens anvendelighed til *sædvanlige formål*, mens spørgsmålet om varens holdbarhed og kvalitet i øvrigt er omfattet af den foreslåede nr. 1.

Efter bestemmelsen er det et krav, at varen lever op til en vis generel standard i relation til brugsegenskaber, idet varen skal være anvendelig til de formål, som varer af den pågældende type i almindelighed anvendes til. I tilfælde, hvor varer af den pågældende type sædvanligvis anvendes til flere formål, foreligger der således en mangel, hvis salgsgenstanden ikke er anvendelig til alle disse formål. Dette gælder, uanset den pågældende forbrugers aktuelle planer med hensyn til varens brug.

Bestemmelsen indebærer i sammenhæng med den foreslåede § 76, stk. 1, nr. 4, 2. led (lovforslagets § 1, nr. 7), at sælgeren for at undgå mangels hæftelse må gøre forbrugeren opmærksom herpå, hvis salgsgenstandens brugsegenskaber afviger fra, hvad der er sædvanligt for den pågældende varetype.

Af bestemmelsens nr. 3 følger, at varen skal være egnet til *forbrugeren særlige formål*, hvis sælgeren har bestyret forbrugeren forventning herom.

Bestemmelsen vedrører i lighed med nr. 2 alene salgsgenstandens brugsegenskaber og ikke spørgsmålet om holdbarhed eller kvalitet i øvrigt, men regulerer i modsætning til nr. 2 de situationer, hvor forbrugeren påtænker at anvende salgsgenstanden til et formål, der afviger fra det sædvanlige.

Den foreslåede bestemmelse finder alene anvendelse, hvis sælgeren har bestyret forbrugeren forventning om, at salgsgenstanden er anvendelig til forbrugeren særlige formål. Bestemmelsen tager således også - sigte på de situationer, hvor der ikke foreligger en garanti fra sælgers side, men dog visse tilkendegivelser, der konkret bestyrker forbrugeren i, at salgsgenstanden kan anvendes til det pågældende formål.

Det må bero på en konkret vurdering, om sælgeren har »bestyret« forbrugeren forventning. Dette vil dog altid være tilfældet, hvis sælgeren eller dennes ansatte positivt har tilkendegivet over for forbrugeren, at varen kan anvendes til det pågældende formål. Mindre markante udsagn fra sælgerens side kan imidlertid også indebære den fornødne bestyrkelse. Forholder sælgeren sig passiv over for forbrugeren konkrete oplysninger om den påtænkte anvendelse, vil dette efter omstændighederne også kunne anses som en bestyrkelse. Ved den nærmere vurdering heraf må der bl.a. lægges vægt på, hvilken fagkundskab forbrugeren med rette kan forvente, at sælger besidder. Forbrugeren forventninger til sælgers varekundskab må således variere, alt efter om købet foretages i en specialbutik eller eksempelvis i en selvbetjeningsbutik, hvor forbrugeren ikke i almindelighed kan påregne en særlig varekundskab hos alle ansatte, således eksempelvis ikke hos den, der sidder ved kasselinien.

Uafhængigt af, hvilken grad af fagkundskab der konkret kan forventes fra sælgers side, forudsætter bestemmelsens anvendelse, at forbrugeren i en vis konkretiseret form har gjort sælger opmærksom på den påtænkte særlige anvendelse af salgsgenstanden. Sælger kan således ikke anses for at have bestyret forbrugeren forventninger, medmindre sælgeren har været bekendt med det særlige formål.

Efter bestemmelsens nr. 4 skal salgsgenstanden have samme egenskaber som en vareprøve eller model, som sælger har forelagt forbrugeren ved købet indgåelse.

Bestemmelsen pålægger ikke sælgeren at fremlægge en vareprøve eller model. Har sælgeren imidlertid fremlagt en sådan, er den pågældende forpligtet til at levere forbrugeren en vare, der stemmer overens med det fremlagte, idet sådanne prøver netop danner grundlaget for forbrugeren vurdering af salgsgenstanden. Uanset om sælgeren alene foreviser forbru-